

IN DIT NUMMER > PARELTJES IN DE NATUUR: DE GROENE GRENS > DIEREN
EN RAMPEN > 25 JAAR BIJ DE DIERENAMBULANCE: ERIC VAN REMMERDEN
> WIE IS DE SCHOONSTE VAN HET LAND? > HOE DE KAT EEN HUIDDIER IS
GEWORDEN > FOTOWEDSTRIJD: "OGEN VAN HOOP" > DIER VAN HET SEIZOEN:
DE EGEL > SCHILDPADDEN IN GEVAAR > EEN MAATJE OP SCHOOL

DIERENAMBULANCE

NEDERRIJN

nummer
winter 2025
jaargang 37

47

37^e jaargang, Nummer 47, winter 2025

Dit magazine is een uitgave van de onafhankelijke Stichting Dierenzorg Nederrijn en wordt gratis verspreid onder donateurs, dierenartsen en om onze naamsbekendheid te vergroten.

Adviesprijs losse nummers: € 4,50

Werkgebied:

Gemeenten Ede, Renkum, Rhenen, Veenendaal en Wageningen

Contactgegevens:

Centrale meldpost/kantoor:

Sportlaan 12, 6866 NA Heesum

Telefoon: 06 538 718 61 (24 uur per dag)

Email: info@danederrijn.nl

Website: www.dierenambulancenederrijn.nl

Openingstijden centrale meldpost:

Dagelijks 9.00 uur tot 17.30 uur

Telefoontje vooraf gewenst

Donaties en giften:

IBAN: NL 91 ABNA 0501675647

ANBI-status

CBF erkend

KvK 64399648

Bestuur:

Jolanda Maagd	- voorzitter
Ruud Schaft	- secretaris
Izak Mauritz	- penningmeester
Dick Quint	- algemeen bestuurslid
Rob de Graaf	- aspirant bestuurslid

Coördinator:

Elke de Leeuw

Redactie:

Elke de Leeuw	Ineke Veerman
Margit Warmink	Paul Sterlini
Ruth Maguinness	Tineke Pleijssier

Met dank aan:

Hilda en Michiel Amsen

Foto's:

Foto omslag: Marije van der Molen

Sietske de Hoop

Beeldbank van de Leefomgeving

De foto's in dit magazine zijn eigendom van de fotografen en mogen niet zonder toestemming worden gebruikt.

Plaatsing van ingezonden artikelen en advertenties geschiedt buiten de verantwoordelijkheid van bestuur en redactie. Wij houden ons het recht voor advertenties en ingezonden stukken te weigeren. Overname van kopij is toegestaan met bronvermelding.

Uitgever: DNB Groep B.V.

Postbus 204

9600 AE Hoogezand

www.dnbgroep.nl

De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Niets uit de advertenties mag worden gekopieerd en/of verspreid zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

**DIERENAMBULANCE
NEDERRIJN**

1

VAN DE REDACTIE

Wij, mensen, kunnen heel veel doen om dieren te helpen, en het is niet eens moeilijk. Wat dan? Dát kun je lezen in dit magazine van Dierenambulance Nederrijn. Ga op jacht naar zwerfafval, zoals ze doen in Wageningen en Veenendaal. Dat voorkomt dat dieren verstrikt raken in plastic en vislijnen. Of plaats een egelhuisje in je tuin. Ook belangrijk: maak openingen in schuttingen en hekwerken zodat egels van tuin naar tuin kunnen om eten te zoeken – met minder kans om dood gereden te worden. Want, laten we eerlijk zijn, veel 'dierenproblemen' worden veroorzaakt door... mensen. Wil jij ook dieren helpen? Word dan vrijwilliger (zoals onze Eric, al 25 jaar) of word donateur van de dierenambulance. Hoe je dat doet, lees je eveneens in dit magazine:-)

Er zijn ook dieren die mensen helpen. Lees het verhaal van de huiskat en van het hondenmaatje voor kinderen. Mensen en dieren, Best Friends Forever!

HULP NODIG? BEL 0653871861

INHOUDSOPGAVE:

ONZE SPONSORS	2
BESTUURSNIEUWS	3
25 JAAR BIJ DE DIERENAMBULANCE: ERIC VAN REMMERDEN	4
SPONSORNIEUWS	6
HELP MEE: ONZE BOODSCHAP HUIS-AAN-HUIS	9
PARELTJES IN DE NATUUR: DE GROENE GRENS	10
DIEREN EN RAMPEN	12
ZWERFAFVAL OPRUIJEN IN 'SCHOONSTE STAD VAN HET LAND'	15
ZORGDIENSTEN VOOR WILD MET AVOLARE, DOORWERTH	16
DIERENAMBULANCE NEDERRIJN ERKEND DOOR VRIENDENLOTERIJ	17
SAMENWERKEN MET DE BRANDWEER	18
HELP DIEREN IN NOOD MET UW OUDE KLEDING	21
HOE DE KAT EEN HUISDIER IS GEWORDEN	22
FOTOWEDSTRIJD: "OGEN VAN HOOP"	23
DIER VAN HET SEIZOEN: DE EGEL	24
LAAT UW KAT CHIPPEN!	27
SCHILDPADDEN IN GEVAAR	28
KONIJNEN NEMEN? DENK EERST GOED NA!	30
ONZE PARTNERS	33
EEN MAATJE OP SCHOOL	34
DONATEUR WORDEN OF EEN GIFT DOEN	36
BELANGRIJKE TELEFOONNUMMERS EN TARIEVEN	36

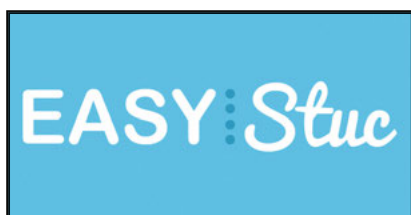

Autoschade Herstel
Midden Nederland BV

De Smalle Zijde 44
3903 LP Veenendaal
0318- 734 510

ET MOL
Elektrotechniek Mol

BESTUURSNIEUWS

De komende weken zijn voor ons spannend: we doen mee aan de aanbesteding die de gemeente Veenendaal heeft uitgeschreven voor de uitvoering van de dierenwelzijnstaken van de gemeente. Op het moment dat we dit schrijven is de uitslag nog niet bekend, maar we hopen natuurlijk op een mooie uitkomst.

De drukke periode van voorjaar, zomer en een deel van de herfst ligt alweer bijna achter ons. Voor onze stichting is dit altijd een intensieve, maar ook dankbare tijd. We zijn trots dat we overdag het grootste deel van de tijd met twee ambulances tegelijk konden rijden. Zo hebben we talloze vogels, huisdieren, egels, konijnen en vele andere dieren kunnen helpen, precies waar we het allemaal voor doen. We merken nu dagelijks hoeveel verschil onze nieuwe werkruimtes maken. Met een dagbezetting van twee diensten is het erg prettig dat er meer ruimte is. Dat maakt het werk overzichtelijker, rustiger en fijner voor zowel onze vrijwilligers als medewerkers.

Daarnaast kijken we uit naar een mooie nieuwe stap: eind oktober verwachten we onze nieuwe ambulancebus! Na levering wordt deze ingericht als volwaardige dierenambulance en vervolgens in gebruik genomen. Daarmee zijn we klaar voor de toekomst en kunnen we ons werk nog beter doen. We zien bovendien een sterke groei van meldingen uit de gemeenten Ede en Veenendaal. Het is fijn dat mensen ons ook daar steeds beter weten te vinden. Om onze bekendheid verder te vergroten, zijn we gestart met een huis-aan-huis verspreiding van fotokaarten. Fantastisch om te zien dat vrijwilligers, van binnen én buiten de organisatie, enthousiast helpen bij het rondbrengen. Top!

Binnen het bestuur vindt binnenkort ook een verandering plaats. Na de formele termijn van drie jaar zal Dick Quint ons bestuur gaan verlaten. Hij blijft nog drie maanden langer aan om zaken zorgvuldig af te ronden en draagt zijn taken per 1 april 2026 over. We gaan op zoek naar een nieuw algemeen bestuurslid en hopen iemand te vinden die met dezelfde toewijding en betrokkenheid wil bijdragen aan onze stichting.

Samen met onze vrijwilligers, donateurs, melders en ketenpartners kunnen we elke dag weer het verschil maken. Dank voor jullie inzet, steun en betrokkenheid, zonder jullie zou dit werk niet mogelijk zijn.

25 JAAR BIJ DE DIERENAMBULANCE

Ruim 25 jaar geleden begon mijn avontuur bij de dieren-ambulance. Mijn broer werkte er al en ik ben een paar keer met hem mee geweest. In mijn zomervakantie besloot ik een paar diensten mee te draaien – en sindsdien ben ik nooit meer weggegaan. Wat begon als een nieuwsgierige stap, groeide uit tot een levenslange

betrokkenheid bij een organisatie die voor mij voelt als een tweede thuis.

Wat mij nog steeds de meeste voldoening geeft, is het helpen van dieren en het terugbrengen van vermiste dieren bij hun baasjes. Dat moment waarop een hond of kat weer in de armen van de eigenaar springt,

dat is elke keer weer bijzonder. Natuurlijk zijn er in 25 jaar ook momenten geweest waarop ik dacht: “Nu stop ik ermee.”

Er gebeuren soms dingen waar je het niet mee eens bent.

Maar juist door het gesprek aan te gaan met collega's en vrijwilligers, heb ik altijd de motivatie gevonden om door te gaan. Het plezier en de voldoening in het werk zijn sterker dan

de tegenslagen.

Er zijn veel ervaringen die me altijd zullen bijblijven. Zo herinner ik me een hond die in de gracht van Wageningen was gevallen. Hoe we het ook probeerden, we kregen hem er niet uit. Uiteindelijk kwam de brandweer met vier wagens en mannen in waterpakken en zij hebben de hond weten te redden. Dat zijn de momenten waarop je denkt: “Hiervoor doen we het.” Ook bijzondere dieren kruisen soms je pad – zoals de beverrat die ooit uit Ouwehands Dierenpark ontsnapte. Ik mocht hem vangen en weer terugbrengen naar zijn verblijf. Dat zijn unieke ervaringen die dit werk zo speciaal maken.

In die 25 jaar is er veel veranderd. Toen ik begon, hadden we geen computers, mobiele telefoons of navigatie. Alles ging nog via papier en kaarten.

Tegenwoordig maken tablets en telefoons het werk een stuk makkelijker: informatie is direct beschikbaar en dat scheelt veel tijd. Ook merk ik dat mensen sneller de dierenambulance bellen. Soms zelfs té snel, bij situaties die eigenlijk geen nood zijn, maar het laat wel zien dat dierenwelzijn steeds belangrijker wordt gevonden.

De moeilijke kanten van het werk blijven natuurlijk. Het inslapen van een kat of hond, zeker in aanwezigheid van de eigenaar, raakt me altijd. Ik probeer mezelf voor te houden dat het niet mijn eigen dier is, maar

gemakkelijk wordt het nooit. Sommige ritten blijven je voor altijd bij: een jonge herdershond die uit de auto was gegooid, zijn verwondingen waren zo zwaar dat we hem moesten laten inslapen of een zwaar verwaarloosde hond die het niet meer haalde. Zulke ervaringen zijn heftig, maar horen helaas ook bij dit werk.

Tegelijkertijd zijn er ook zoveel mooie momenten dat het in balans blijft. En dat is ook mijn boodschap aan jonge mensen die dit werk willen doen: je maakt prachtige dingen mee, maar ook verdrietige. Je moet beide kanten kunnen dragen.

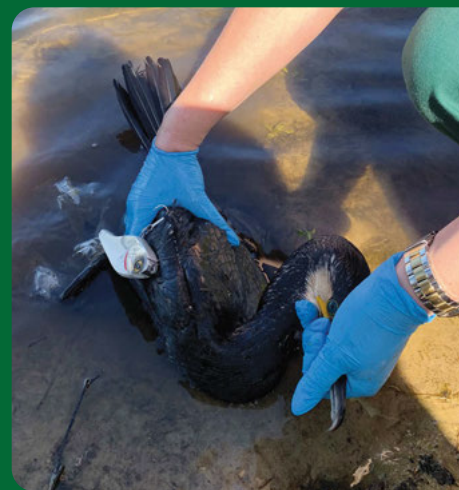
Als ik naar de toekomst van de dierenambulance kijk, ben ik optimistisch. We worden steeds bekender en kunnen daardoor meer dieren redden. Mijn wens is dat we een gezond bedrijf blijven, met voldoende vrijwilligers én de financiële middelen om dit werk te blijven doen. Want zonder mensen en geld lukt het niet.

En als ik voor één dag een dier zou mogen zijn? Dan kies ik voor een kat. Lekker luieren in de zon en eten dat altijd klaarstaat, zoals bij mijn eigen kat thuis.

Na 25 jaar bij de dierenambulance kijk ik terug op een bijzondere reis, met hoogte- en dieptepunten. Wat blijft, is mijn liefde voor dieren en de voldoening om ze te kunnen helpen. En dat gevoel, dat maakt dat ik er nog altijd met plezier bij ben.

AALSCHOLVER AAN DE HAAK GESLAGEN

Bij de vijver in de bocht vanaf de A12 naar de A30 had een melder een aalscholver gezien met plastic om zijn poten. Ons team zag daar de aalscholver in het water zwemmen, duidelijk beperkt door het plastic. Toen hij op de kant kwam zitten, probeerden ze hem met een schepnet te vangen, maar hij dook steeds het water in en onder water. De derde keer was het raak. Een van de vrijwilligers kon dichtbij sluipen om met een laatste sprintje met het schepnet (en twee stappen in het water) de aalscholver te vangen.

Hij schreeuwde hard, was het er niet mee eens. Behalve plastic om de poten, bleek hij een vishaak met weerhaken in zijn vleugel te hebben. Hij sputterde tegen, maar het is gelukt hem in een bak van de wildopvang te krijgen en naar Avolare te vervoeren. Goed nieuws: de aalscholver is helemaal hersteld en kon later weer worden uitgezet!

SPONSOR

NIEUWE SPONSOR

Door: Rosita Compagner | <https://trimsaloncompagner.nl>

De stichting Nederrijn springt steeds meer in het oog. Op de socials, in de media. En dan om de goede dingen die ze doen, de stappen die ze maken. Een nieuwe locatie, met een mooi kantoor. Een fijn bestuur, veel enthousiaste vrijwilligers. En dat zonder een onvertogen woord. Chapeau!

Tijd voor mij om mijn steentje eens daadwerkelijk bij te dragen, besloot ik. Helaas niet als vrijwilliger, maar als sponsor, dat lijkt me een goed plan. En dan meteen the full monty, ambulances, online en in het mooie magazine. Dat magazine trekt mijn oog natuurlijk, want dat is ook één van mijn pilaren qua inkomen. Ik geef een

vaktijdschrift uit voor vakgenoten, vachtverzorgers van huisdieren dus.

Daarnaast voer ik dat vak dagelijks uit. Al meer dan 40 jaar ben ik vachtverzorgster voor hond en kat (niet voor konijnen. Daar zit een klein trauma bij mij). Elke dag maar weer leuke dieren van andere mensen een mooi en prettig kapsel aanmeten. Want dat trimmen is niet alleen maar mooi, maar wel zeker ook in het belang van de gezondheid van het dier. Sommige vachttypen zijn zo dik en zwaar dat ze echt een helpende hand kunnen gebruiken. En om dat zelf te doen? Dat is niet iedereen gegeven. Geen tijd, geen handigheid, geen troep

in huis willen. Het zijn zomaar redenen om dit klusje uit te besteden.

En ik doe het, nog altijd, graag!

De salon in Achterberg is inmiddels dusdanig gevestigd dat de agenda eigenlijk vol is. Voor een enkel wat kleiner hondje is nog weleens plek, maar 99% van de klanten boekt het jaar vooruit en daardoor is er weinig ruimte meer. Omdat ik toch wel graag dienstverlenend bezig ben, heb ik een digitale kaart gemaakt. Daarop staan de trimmers in de buurt (Rhenen, Ede, Veenendaal, Wageningen en omstreken) en dat maakt het soms net wat makkelijker voor een zoekende klant. Die kaart verspreid ik ook onder dierenwinkels en

dierenartsen, in de hoop dat zij ook helpen de klanten op het spoor van de trimmers te krijgen die nog wél plaats hebben. En natuurlijk is hij bij mij opvraagbaar (via Whatsapp is het makkelijkst). Want ja, ook in deze beroepsgroep is er een tekort aan mensen.

De tijd die overblijft, steek ik in mijn eigen dieren. (Ras)honden en -katten. Ik hou van ze, deel huis en bank met ze, maar fok ook graag een nestje en bezoek tentoonstellingen met ze. Want als je bewust fokt moet je dat wel zo goed mogelijk doen, denk ik. Dus alle gezondheidsonderzoeken, hoge kwalificaties qua schoonheid en een fijn karakter. Zo zorg ik dat de rassen in stand blijven (cultureel erfgoed) en de mensen die dat willen een gezonde ongecompliceerde rashond krijgen met een voorspelbaar uiterlijk en dito gedrag. Ook de nazorg is voor mij belangrijk. Een pup of kitten verkopen behelst meer

dan 'garantie tot de voordeur'. Met pupkopers van dertien jaar geleden heb ik bijvoorbeeld nog steeds contact.

Mijn 'rescue'deel van mijn hart gaat naar de ponies Nicos en Pardoes. Al 25 jaar erfgenoten en zij waren, als hengstveulens zonder papieren, anders vast in de frikandellen belandt. Nu vermaken ze elkaar en de buurt. En ik geniet van ze. Ook heb ik een voliere met cavia's en parkieten. Vrijwel allemaal diertjes van mensen die er een 'goed tehuis voor zochten waar ze nooit meer weghoefden'. Waarom ze dat niet zelf verzorgen is een minder prettige vraag die ik meestal maar inslik. Maar goed, wanneer je een dergelijk diertje neemt dan moet je ook je verantwoordelijkheid nemen. Vind ik dan. Bij mij blijven ze dus.

Dus als u mijn advertentie ziet, op ambulance, de website óf in het magazine, dit ben ik. Aangenaam!

EEN BIJZONDERE REIZIGER

Op een dinsdagavond ontvingen wij een melding van een student uit Wageningen. De jonge vrouw was teruggereisd vanuit Italië na een mooie vakantie. Ze trof bij thuiskomst een wel heel bijzondere reiziger aan in haar koffer: een Italiaanse schorpioen.

Het beestje had maar liefst drie dagen in de koffer gezeten, voordat hij gevonden werd en had dus een behoorlijke reis achter de rug. Hoewel mensen soms bang zijn voor een schorpioen, was deze maar zo'n twee centimeter groot (bovendien is deze soort gelukkig niet giftig).

Het diertje is door ons opgehaald en naar een opvangcentrum gebracht, waar het in alle rust kan bijkomen van de lange reis.

HELP MEE: ONZE BOODSCHAP HUIS-AAN-HUIS

24/7 bereikbaar op 0653871861

Dierenambulance Nederrijn

dierenambulancenederrijn.nl

info@danederrijn.nl

De dierenambulance in Ede

We zijn gestart met een nieuwe campagne om onze bekendheid in de gemeenten Ede en Veenendaal te vergroten. Een belangrijk onderdeel daarvan is de huis-aan-huis verspreiding van onze fotokaarten. Deze kaarten zijn ontzettend belangrijk voor ons: ze zorgen voor meer meldingen, nieuwe vrijwilligers én donateurs. Kortom: ze helpen ons om nog meer dieren in nood te kunnen redden.

Veel mensen hebben aangeboden mee te helpen met de verspreiding. En dat is ook echt nodig, want versturen per post is helaas veel te kostbaar. Daarom rekenen we op jullie! Wil jij een wijk op je nemen en helpen onze dierenambulance zichtbaar te maken? Je kan aansluiten op een van de dagen dat we met onze eigen vrijwilligers op pad gaan. Maar je kan het ook op je eigen moment doen. Misschien wil je met je vereniging of vriendenclub samen op pad.

Wil jij ons helpen? Meld je dan nu aan door te mailen naar administratie@danederrijn.nl of voor meer informatie. Ben je jonger dan 14 jaar dan is het fijn als je het samen met een volwassene gaat doen. Samen zorgen we dat iedereen in Ede en Veenendaal weet dat wij er zijn voor dieren in nood – zichtbaar, dichtbij en altijd in actie!

PARELTJES IN DE NATUUR:

DE GROENE GRENS

Deze keer in Pareltjes in de natuur ging ik naar Veenendaal, naar de redelijk recent aangelegde natuurstrook De Groene Grens. Met een bepaalde scepsis over de potentie van dit gebied, voornamelijk door de beperkte omvang ervan, fietste ik door de prachtige Binnenveldse Hooilanden richting Veenendaal. Het gebied sluit direct aan op het Binnenveld en vormt zo een verlenging van deze langgerekte groene zone.

kwijt. Er was veel leven te zien in het gebied: van wilde konijnen, die in groten getale aanwezig waren, tot een groep rondzwervende ooievaars. Het was mooi om te zien dat de natuurwaarden van het gebied duidelijk zichtbaar waren. Het project heeft verschillende landschapstypen proberen te realiseren waardoor een aantal zeldzame plantensoorten er kunnen groeien, mede dankzij de bijzondere kweldruk die in het gebied aanwezig is.

belangrijke rol als waterberging voor de naastgelegen woonwijk. Al met al is hier een prachtig gebied gerealiseerd voor natuur en mens. Al zou ik wel zeggen dat de recreatieve waarde van het gebied niet veel verder gaat dan voor de omwonenden. Het gebied is opgedeeld in drie deelgebieden die alle drie een klein wandelrondje faciliteren. Jammer genoeg zijn de deelgebieden niet met elkaar verbonden, waardoor je er tussendoor een stukje over de straat of door de woonwijk loopt. Als je alle deelgebieden zo bewandelt, ben je ongeveer vijf kilometer onderweg. Gedurende de wandeling raak je nooit ver verwijderd van de woonwijk en loop je veelal op keurig aangelegde paden waardoor je niet snel het gevoel krijgt in de natuur te wandelen. Maar voor de buurtbewoners is het een prettige groene uitloop en de natuurwaarde is misschien toch wel belangrijker dan een extra recreatiegebied voor de omgeving.

In zijn geheel is dit een deel van de landelijke Ecologische Hoofdstructuur en het Gelderse Natuurnetwerk. Deze netwerken van gebieden zijn van groot belang om de biodiversiteit in stand te houden en te voorkomen dat bepaalde plant- of dierpopulaties in afgezonderde gebieden uitsterven.

Dat de dieren gretig gebruikmaken van dit stukje groen was zeker wel te zien. Toen ik na mijn eerste honderd meter wandelen al een ijsvogel tegenkwam, was ik mijn initiële scepsis dan ook al

Water speelt een belangrijke rol in het gebied, wat al gelijk opvalt. Er zijn een aantal mooie vlondervelden aangelegd over de plassen of moerassige stukken. Het gebied heeft een

EGEL MET HOOFDWOND KRIJPT NAAR DIERENWINKEL

Het lijkt erop dat egels slimmer zijn dan we denken. Ze weten zelfs waar ze hulp kunnen krijgen!

In oktober kregen we een telefoontje van De Dieren-speciaalzaak in Oosterbeek. Er lag een egel voor de deur van de winkel. Hij had zich opgerold tot een klein bolletje, wat betekent dat hij bang was.

Winkelier Bianca kon hem oppakken en zag meteen dat hij wonden op zijn hoofd had. Ze legde hem voorzichtig op een handdoek in een kartonnen doos. Ze gaf hem water en egel-

voer dat ze in de winkel had. Bianca is tenslotte eigenaar van een dierenwinkel!

Toen wij hem kwamen ophalen, liep de egel al rond in de doos en at hij goed. Dat was een goed teken. Als een egel zich uitrolt, voelt hij zich veilig. En als hij zelf eet, is hij sterk genoeg om naar het Avolare Wildlife Rescue Centre te gaan. Dat is dichterbij dan het opvangcentrum in Nijkerkerveen, waar we jonge egels heen brengen. Zo krijgt hij sneller hulp!

Het is niet de eerste keer dat Bianca, haar dochter Desney

en haar moeder Bep een egel in nood tegenkomen bij hun familiebedrijf. Een tijdje geleden zagen ze een moeder egel in de tuin. Ze kwam steeds vaker en elke dag wat eerder. Omdat egels overdag meestal niet actief zijn, dachten ze dat er iets mis was. Ze belden de dierenambulance om te kijken of ze zwanger was of net jongen had gekregen.

Dat was niet zo. Ze werd naar Avolare gebracht, waar bleek dat ze een longworminfectie had. Ze kreeg medicijnen en herstelde gelukkig goed. Daarna mocht ze terug naar de tuin, waar ze nu vrolijk, gezond en veilig rondloopt.

Nu hopen ze ook goed nieuws te horen over de egel met de hoofdwonden!

DIEREN EN RAMPEN

Je moet er niet aan denken: overstromingen na een storm, een allesverwoestende brand of andere rampen waarbij jij en je dier betrokken zijn. In sommige gevallen moet je evacueren. Of je dan terug naar huis kan is onzeker. Goed voorbereid zijn helpt om de juiste stappen te ondernemen in geval van nood. De laatste tijd is er al geadverteerd om een noodpakket samen te stellen. De stichting Dieren in Rampen heeft hierover nagedacht.

Wat kun je het beste in dit pakket stoppen voor je huisdier?

- Water, voer en een of meer bakken
 - 💡 Er bestaan opvouwbare voerbakken, deze nemen weinig ruimte in beslag
- Eventuele medicatie
- Dierenpaspoort of -vaccinatieboekje
 - 💡 Maak eventueel een kopie
- Foto van jou en je huisdier
- Deken en eventueel speelgoed
- Reismand, halsband en lijn, poepzakjes, muilkorf
- Bodembedekking voor kooien, schoonmaakdoekjes

Wanneer je onverhoopt je huis moet verlaten, om wat voor reden dan ook, is het goed om een plek te hebben waar je terecht kan. Denk hier op voorhand alvast over na! Houd er ook rekening mee dat verschillende pensions en/of asielen eisen stellen aan vaccinaties.

Heb je die niet op orde, dan kan het zijn dat je dier niet opgevangen kan worden.

!! Let op! Ga je de grens over? Dan moet je dier gevaccineerd zijn tegen rabiës!

Evacuaties zijn stressvol, en het kan zomaar gebeuren dat je dier ontsnapt of dat je je dier kwijt

raakt. Zorg er dus voor dat de identificatie op orde is. Is jouw huisdier gechipt en zijn de gegevens goed geregistreerd? Zo kan je snel herenigd worden met je dier als dit gevonden wordt.

Wil je meer lezen over wat je kan doen tijdens een ramp? Kijk dan eens op de website <https://www.diereninrampen.nl/>

Noodpakket voor je huisdier

13

Met een noodpakket ben je goed voorbereid op rampen, calamiteiten of noodsituaties. Denk daarbij ook aan je huisdieren. Een noodpakket samenstellen is makkelijk. De meeste spullen heb je waarschijnlijk al in huis.

- ❶ Water, drinkbakje
- ❷ Eten, etensbakje
- ❸ Medicijnen van je dier
- ❹ (Kopie van) Dierenpaspoort
- ❺ (Kopie van) Dierenvaccinatieboekje
- ❻ Foto van jou met je huisdier
- ❼ Deken, knuffel, kauwspeeltjes
- ❽ Reismand, halsband, lijn, muilkorf, poepzakjes, vulling voor kooien, schoonmaakdoekjes

WIE IS DE SCHOONSTE VAN HET LAND?

Ruim zwerfafval op, óók voor dieren

Als gemeente wil je natuurlijk geen troep in je mooie parken en straten. Daarom organiseren een aantal gemeenten regelmatig schoonmaakdagen: inwoners trekken er met prikstok en vuilniszak op uit om zwerfafval uit struiken en sloten te vissen. En gezellig dat dat is! Wat dat met dieren te maken heeft? Nou...

Veel mensen vroegen zich af waarom Dierenambulance Nederrijn prominent aanwezig was op Wageningen Schoon (21 september) en Veenendaal Schoon (18 oktober). Het antwoord is (helaas) voor de hand liggend: we halen regelmatig dieren op die in de problemen zijn geraakt door zwerfafval. Egels die verstrikt zijn geraakt in stukken touw of netjes. Katten die geprobeerd hebben een blikje leeg te likken en er met hun kop vast in zitten. Ooievaars die elastiekjes hebben gegeten omdat ze dachten dat het wormen waren.

Vishaakjes

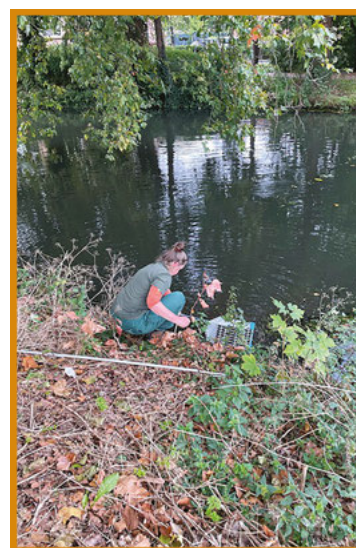
En met stip op 1: dieren die vastzitten aan een vishaakje en vislijnen die zijn achtergelaten in of langs het water. Een dier – vaak een vogel – zwemt of loopt er tegen aan en daardoor kan het haakje zich vastzetten in het dier (zie actie aalscholver, op pagina 5 in dit magazine). Dieren die verstrikt zitten in afval, kunnen zich niet goed bewegen, geen voedsel meer zoeken en sterven daardoor een vreselijke en langzame dood.

Natuurlijk kun je dan de dierenambulance bellen en dan kunnen wij de dieren helpen.

Maar véél beter is het om alle rommel op te ruimen!

Foto: Fotostudio7

ZORGDIENSTEN VOOR WILD MET AVOLARE, DOORWERTH

De Dierenambulance redt en vervoert elke week tientallen gewonde en zieke vogels en kleine wilde zoogdieren naar Avolare in Doorwerth. Avolare helpt dieren in nood op een unieke en duurzame manier, en heeft twee principes die uitlegen waarom ze helpen:

een morele verantwoordelijkheid om dieren die in aanraking zijn gekomen met mensen te helpen, en dieren in nood hebben simpelweg recht op hulp.

Avolare heeft een systeem ontwikkeld voor de dierenambulances om geredde dieren bij hen af te leveren op een manier die ook de veiligheid van de al aanwezige dieren verzekert.

Wij als dierenambulance belen hun noodlijn en vertellen de Avolare medewerker over het dier dat we komen brengen en de situatie eromheen. Bij aankomst

gaan we naar een houten kast die buiten staat. In de kasten staan schone, lege bakken die we omruilen voor de bak waar het dier in zit. De kast sluiten we af door een alarmvergrendeling in te drukken, waarmee er binnen bij Avolare een alarm afgaat. De medewerkers van Avolare weten dan dat er een dier is afgeleverd dat hulp nodig heeft.

Warmte is erg belangrijk voor kleinere dieren, dus een aantal kasten hebben couveuses met daarnaast ook nog wat (door vrijwilligers gehaakte) 'nestjes' om de dieren te helpen hun energie te besparen.

Het lijkt raar om een dier in nood in een kast te zetten, maar het dier is er warm en veilig. En het donker helpt het dier rustig te houden totdat een Avolare medewerker het kort daarna komt ophalen.

Elk dier wordt goed onderzocht en verzorgd door een vrijwillige dierenarts. Vrijwillige dierenartsen zijn moeilijk te vinden, niet alleen omdat veel dierenartsen een betaalde baan hebben, maar ook omdat de meesten zijn opgeleid voor de zorg voor huisdieren, vee en paarden, en niet wilde dieren. Een dierenarts op locatie hebben bij Avolare betekent dat de dieren minder stress ervaren dan wanneer ze naar een dierenarts gebracht moeten worden. Dit is vooral erg belangrijk bij wilde dieren.

Het uiteindelijke doel van Avolare is om het dier weer vrij te laten in het wild, maar dit gebeurt alleen wanneer het dier sterk genoeg is en in staat is om zelfstandig te overleven in het wild. Tot die tijd wordt het dier in een zorgverblijf voor intensieve of medium zorg geplaatst, waar de medewerkers goed op hen kunnen letten.

Wilde dieren moeten wild blijven; als ze tam worden kunnen ze minder goed zelfstandig voor zichzelf zorgen wanneer ze terugkeren naar het wild. Om deze reden blijven de dieren bij Avolare naamloos, om zo te voorkomen dat er een band groeit tussen de dieren en de vrijwilligers die er werken.

Natuurlijk wordt alles gedaan met de dieren in gedachten; bijvoorbeeld, regen en grondwater wordt gebruikt in de baden voor watervogels, wat er viezer uit ziet, maar gezonder is voor de dieren. Roofvogels hebben een langgerekt verblijf, in plaats

van de ronde verblijven voor de meeste andere vogels. Zo hebben ze een betere zichtlijn en daarmee ook meer gevoel van veiligheid.

Hygiëne is essentieel; medewerkers dragen beschermende pakken, handschoenen en schoenen, en de verblijven en accessoires worden regelmatig gewassen. Zelfs de bezoekers in het bezoekerscentrum worden uit de buurt van de dieren gehouden om het overdragen van ziektes te voorkomen – en ook om de dieren in een zo stressvrij mogelijke omgeving te houden.

Avolare zorgt elk jaar voor rond de 10.000 dieren. Ondanks dat de medewerkers en vrijwilligers van Avolare het druk hebben, hebben ze altijd tijd en aandacht voor de dieren. Daardoor krijgen de dieren de juiste zorg, wat Avolare een heel bijzondere plek maakt.

Als je graag meer wil weten over Avolare en het werk dat ze doen, dan kan je het bezoekerscentrum in Doorwerth bezoeken, of naar hun website gaan.

Meer informatie: avolare.nl

DIERENAMBULANCE NEDERRIJN ERKEND DOOR VRIENDENLOTTERIJ

De Vriendenloterij heeft onze stichting als goed doel erkend! Deze erkenning betekent dat deelnemers aan de loterij hun lot (of loten) aan onze stichting kunnen koppelen, waardoor wij jaarlijks 85 euro per gekoppeld lot ontvangen.

Dit biedt de stichting meer zekerheid over structurele inkomsten. Dat is van groot belang voor een gezonde organisatie. De extra inkomsten

zullen bijdragen aan de financiering van het werk van de dierenambulance voor dieren in nood.

Deelnemers die hun lot willen koppelen aan de stichting kunnen contact opnemen met de Ledenservice van de Vriendenloterij via telefoonnummer 088-0201020 en daarbij de registratiecode 21848 vermelden. Daarmee steunt u, zonder dat het u iets kost, de dierenambulance.

Nieuwe deelnemers aan de VriendenLoterij kunnen bij aanmelding direct Dierenambulance Nederrijn opgeven als goed doel. Minimaal 40% van elk lot komt ten goede aan de stichting.

Wij hopen dat veel sponsors, donateurs, relaties en vrienden deze mogelijkheid benutten om de dierenambulance gratis te ondersteunen.

REDDERS VAN MENS ÉN DIER

Niet verder vertellen: 'sommige' vrijwilligers van de dierenambulance doen een vreugdedansje als ze in de hoogwerker van de brandweer mee omhoog mogen om een kat uit een boom te redden. Spannend! Daar krijgen we vaak vragen over: komt de brandweer dáárvoor? Goede vraag. Weet je wat, we vragen het aan een brandweerman.

In de week van dit interview is Cor Valkenburg de officier van dienst van het Wageningse korps van de vrijwillige brandweer. Als er iets mis gaat in de gemeente en de brandweer moet uitrukken, dan coördineert hij de inzet. Nu is het rustig en heeft hij alle tijd om onze vragen te beantwoorden. Cor wil zelf ook graag het een en ander over ons weten. In welke situaties dierenambulance allemaal terecht komt, waarbij wij de hulp nodig hebben van brandweermensen.

Kat durft vaak wél

Laten we beginnen met de kat in de boom. Als de eigenaar de kat niet kan lokken, en de vrijwilligers van Nederrijn kunnen er met hun eigen ladder(tje) niet bij, dan bellen we de brandweer. En die komt dan meestal wel. Maar niet altijd vertelt Cor. "Mensen denken vaak dat de kat niet naar beneden durft, omdat hij klagelijk zit te miauwen en dat klinkt heel zielig. Dan komen wij met een grote wagen plus bemanning, we gaan naar boven en vervolgens rent de kat naar beneden. Of de kat klimt nog hoger de boom in, waar wij ook niet bij kunnen. Dat heeft natuurlijk weinig zin."

Daarom zijn er protocollen opgesteld voor de inzet van de brandweer. "We hebben de 24-uursregel", vertelt Cor. "Een kat moet 24 uur in een boom zitten en dan pas komen wij. Omdat we dan nog vaak voor niets rijden, wordt dat in de toekomst mogelijk 48 uur. En de klok begint pas te lopen als de melding bij ons binnen is. Als we daarna niks meer horen is de kat zelf naar beneden gekomen. En dat is gelukkig vaak zo."

"Het werk bij de brandweer is gewoon heel leuk"

Niet dat de brandweermensen geen zin hebben om voor een kat te rijden! Het tegenovergestelde is vaker het geval. Zet de centrale meldkamer in Apeldoorn een melding door naar de pagers van de vrijwillige brandweer in Wageningen, dan kunnen er tot 15 mensen – zo veel zitten er in een team – op de melding afkomen. Het is dan ook de taak van de brandweer om mens én dier te redden, vertelt Cor.

In de gemeenten waar Dierenambulance Nederrijn rijdt, zitten vooral brandweerkorpsen met vrijwilligers, en die rijden

graag. Cor. "Je zit niet voor niks bij de vrijwillige brandweer. Onze mensen vinden het werk gewoon heel leuk. De sfeer in de teams is goed. Door de soms heftige dingen die ze meemaken bij branden en ernstige ongevallen, ontstaat er een heel goede band."

Gevaarlijk? Bellen!

Toch moeten de brandweerkorpsen terughoudend zijn bij sommige meldingen. Vanwege

de hoge kosten die gemaakt worden. "Bij een kat in de boom ruikt een grote brandweerwagen uit, inclusief een team dat betaald wordt. Want de vrijwillige brandweer krijgt een onkostenvergoeding voor de uren die ze werken. De kosten die we maken voor een kat in de boom, worden uiteindelijk betaald door de gemeente, dus door ons allemaal. Als die kat dan toch zelf naar beneden gaat, is dat jammer van het geld."

Wanneer de dierenambulance belt voor assistentie, is dat een reden voor de hulpdiensten om wel te gaan. "We weten dan

zeker dat er iets aan de hand is; dat hebben jullie al vastgesteld. En meestal hebben de vrijwilligers van de dierenambulance ook al geprobeerd zelf een dier veilig te stellen. Als dat niet lukt, omdat het te gevaarlijk is of omdat de uitrusting ontbreekt, kun je ons bellen. Wel altijd via de centrale meldkamer in Apeldoorn."

Er zijn veel situaties waarbij de dierenambulance een beroep doet op de brandweer, maar ook andersom. Wanneer dieren op grote hoogte in de problemen zijn geraakt, bellen wij de brandweer. Runderen of paarden die vastzitten in de modder, of in een sloot waar ze niet uit kunnen komen, vogels die op het water vastzitten aan een vislijn, onbereikbaar voor de vrijwilligers van de dierenambulance: we bellen de brandweer. Omgekeerd worden wij ook gebeld. "Als er dieren betrokken zijn bij een brand of een verkeersongeval. Ook dieren halen we uit een brandend huis of verongelukt voertuig. En dan is het fijn dat de mensen van de dierenambulance de dieren kunnen overnemen en zorgen dat ze snel de hulp krijgen die ze nodig hebben."

Dier in nood?

Bel Dierenambulance Nederrijn op ons noodnummer: 06-53871861. Wij nemen contact op met de centrale meldkamer in Apeldoorn om te overleggen of en welke hulp er nodig is. Uiteindelijk bepaalt de centralist of de brandweer gaat rijden of niet.

HELP DIEREN IN NOOD MET UW OUDE KLEDING

Wist u dat er op meerdere locaties in ons werkgebied containers staan waar oude kleding ingeleverd kan worden? Per kilo ingezamelde kleding krijgt onze stichting een vergoeding, wat de dieren in nood weer ten goede komt. De containers zijn erg goed te herkennen met hun feloranje kleur.

Wij zijn altijd op zoek naar extra locaties voor containers. Heeft u plek voor een container op uw erf en ziet u het zitten om ons op deze manier te steunen, neem dan contact met ons op via:
info@danederrijn.nl

Waar kunt u kleding brengen:

Bennekom: Hazenhoeve 67

Bennekom: Van Balverenweg 105

Bennekom: Panoramaweg 27

Doorwerth: Cardanuslaan 2B

Ede: Schaapsweg 7A

Heelsum: Sportlaan 12
(meldpost)

Heelsum: Utrechtseweg 80-204
(Hoog Doorwerth)

Lunteren: Mielweg 14

Oosterbeek: Utrechtseweg 131 (Groene Weide)

Oosterbeek: Klingelbeekseweg 57 (Jansen Recycling & Transport B.V.)

Rhenen: Van Bentheimhof 20

Rhenen: Bisschop Davidweg 15

Wageningen: Gladiolenstraat 28

Wageningen: Rozenstraat 42

Wageningen: Van Uvenweg 98

Renkum: Achterdorpstraat (Jan Splinter)

Renkum: Hogenkampseweg 45 (Sportcentrum de Doelum)

WAT MAG U INLEVEREN

WEL INLEVEREN		NIET INLEVEREN	
 DRAAGBARE KLEDING	 LINGERIE	 VUILE KLEDING	 SPEELGOED & KNUFFELS
 SCHOENEN/SOKKEN	 TASSEN/ACCESSOIRES	 AFVAL	 KUSSENS/DEKBEDDEN
			 VLOERBEDEKKING

S.V.P. KLEDING SCHOON IN GESLOTEN ZAKKEN AANLEVEREN.
SOKKEN EN SCHOENEN GRAAG PER PAAR GEBONDEN.
SPAAR HET MILIEU EN HELP ANDEREN!

Your used wear,
our care!

HOE DE KAT EEN HUISDIER IS GEWORDEN

De kat is een van de oudste huisdieren van de mens.

Ongeveer 9000 jaar geleden begonnen de mensen zelf hun eten te verbouwen. Hierdoor trokken ze niet meer rond op zoek naar eten maar bleven op een vaste plek wonen. Daar bewaarden de mensen ook voedsel, zoals graan. Op de plekken waar de voorraden voedsel werden opgeslagen, krioelde het van de muizen en ratten. Daar kwamen de wilde katten op af.

Ook moesten de mensen hun afval kwijt. Ze dumpten het aan de rand van hun dorpen. De katten vonden nog veel eetbaars tussen het afval.

Dit zorgde ervoor dat de katten in de buurt van de mensen het hele jaar genoeg te eten hadden.

De nuttige rol van de kat bij het bestrijden van ongedierte leidde

tot een nauwe band met de mens. Deze werkrelatie veranderde in een gezelschapsrelatie. De katten kregen uiteindelijk een plaats in het huis van de mens. Vervolgens verspreidden de katten zich onder andere via graanschepen over de hele wereld. Wereldwijd lopen er nu ongeveer 1 miljard katten rond.

Onze huiskat heeft nog steeds iets wilds in zich en zal het jagen nooit afleren.

Dit jagen kan schade toebrengen aan de natuur, met name aan inheemse vogels en kleine zoogdieren.

Om te voorkomen dat de kat andere dieren vangt, kun je de kat binnenhouden, zeker tijdens het broedseizoen. Bied voldoende uitdagend speelgoed en denkspelletjes aan (bv. hengeljes, verstoppertjes van voer) zodat de kat minder behoefte aan jagen heeft. Gaat de kat toch naar buiten? Dan alleen overdag en doe hem dan een bandje met een belletje om.

FOTOWEDSTRIJD: “OGEN VAN HOOP”

De dagen worden donkerder en kouder. Misschien blijf je liever binnen in de warmte. Maar dit is juist het perfecte moment om naar buiten te gaan voor de fotowedstrijd van het Dierenambulance-magazine!

Het thema is **“Ogen van hoop”**. Wij nodigen je uit om een natuurfoto in te sturen van een dier met nieuwsgierige, zachte of krachtige ogen die uitkijken naar warmere tijden.

Je kunt je foto (maximaal 5 MB) sturen naar **fotowedstrijd@danederrijn.nl**. Vermeld daarbij je naam, de plek waar je de foto hebt genomen en eventueel een korte beschrijving (maximaal 50 woorden). De deadline is **zondag 1 februari 2026**.

De mooiste foto komt op de voorpagina van ons lente-magazine van 2026. De vier volgende beste foto's worden binnenin het magazine geplaatst. Alle winnende foto's worden gedeeld op onze sociale media, samen met de naam van de fotograaf, de locatie en een beschrijving. Winnaars krijgen bericht via e-mail.

Foto's worden beoordeeld op emotionele kracht, het gevoel dat het dier oproept en de creativiteit en originaliteit van de maker. Let op: verstoor dieren niet tijdens het fotograferen!

Belangrijk als je wilt deelnemen: Bekijk de volledige voorwaarden op onze website:

www.dierenambulancenederrijn.nl/fotowedstrijd

Wij kijken uit naar jouw inzending!

VERRASSING IN DE SCHOORSTEEN

We werden gebeld door een bezorgde dame die vreemde geluiden uit haar schoorsteen hoorde. Ze was ervan overtuigd dat er een kat of misschien zelfs een marter vast zat en dat idee vond ze behoorlijk eng. Omdat het dier al een tijdje vast zat, zonder water of eten, was het belangrijk om snel in actie te komen.

Eenmaal ter plaatse bleek al snel dat de klep van de open haard vast zat. Dat maakte het reddingswerk er niet makkelijker op. Terwijl we voorzichtig probeerden de klep los te wrikken,

hadden we zelf het vermoeden dat het misschien om een vogel ging.

En dat klopte! Op het moment dat onze collega met zijn hand in de schoorsteen voelde, kwam de vogel dichterbij, waarschijnlijk blij met een glimp van licht na zijn donkere avontuur. Binnen enkele seconden kon onze collega het dier voorzichtig uit de schoorsteen halen.

Het bleek een kraai te zijn die duidelijk uitgeput was zoveel tijd in een benarde situatie. We brachten hem daarom direct naar Avolare, waar hij alle rust

en verzorging kreeg die hij nodig had om weer op krachten te komen. Zodra hij voldoende hersteld was, mocht hij weer de vrijheid tegemoet.

Een spannend avontuur met gelukkig een goed einde, voor zowel de bewoner als de gevederde pechvogel!

DIER VAN HET SEIZOEN: DE EGEL

Het dier in de spotlight van dit seizoen is de egel. Hoewel de egel eigenlijk bij elk seizoen hoort, zien we hem in de herfstmaanden vaak wat meer. In deze periode zijn ze namelijk druk bezig met zoveel mogelijk eten voordat ze in winterslaap gaan. In de winter is er nauwelijks voedsel te vinden en daarom houden ze een winterslaap. Oudere egels kruipen vaak al in november hun nest in, terwijl sommige jonge egels dan nog niet genoeg hebben gegeten en soms nog een maandje langer moeten doorzoeken. Ook zijn jonge dieren vaak nog bezig met het vinden van de beste plek voor hun winternest. De egel heeft het dus erg druk in deze periode en kan soms zelfs overdag actief zijn om alles voor elkaar te krijgen voordat het te koud wordt. Deze tijd voor de winterslaap is dus cruciaal voor

hun overleving, en hét moment om de egel een handje te helpen.

Zoals je waarschijnlijk al gehoord hebt, gaat het de laatste jaren slecht met de egel in Nederland. Er wordt zelfs gesproken over een afname van wel 50% in de afgelopen 30 jaar. Dit komt waarschijnlijk door steeds minder leefruimte en een afnemend voedselaanbod. Daarbovenop komen nog extra gevaren zoals vergiftiging door pesticiden, het risico om aangereden te worden door auto's of geraakt te worden door robotgrasmaaiers. Ook verdrinken egels regelmatig in vijvers omdat ze er niet meer uit kunnen komen. De egel is een beschermde soort binnen de Wet natuurbescherming. Dit betekent dat egels niet verstoord mogen worden en hun verblijfplaatsen niet beschadigd of vernietigd mogen worden. Het

belangrijkste is dat we de egels vooral met rust laten, maar omdat ze het vaak moeilijk hebben in deze tijd, zijn er wel extra stappen die we kunnen zetten om hun leven een stuk makkelijker en veiliger te maken.

Het meest behulpzame wat je kan doen voor egels als je een tuin hebt, is veel blaadjes laten liggen, dode planten laten staan, zo min mogelijk opruimen dus. Tuinen zijn een belangrijk leefgebied voor egels, als ze niet volledig bestraat zijn. Als we zorgen dat onze tuinen toereikend zijn voor de behoeften van egels en goed met elkaar in verbinding staan, hoeven ze minder ver te lopen en steken ze minder vaak straten over. Zorg er daarom voor dat je tuin niet helemaal afgesloten is. Als de omheining geen doorgang biedt, overweeg dan om een

gat van ongeveer 13 bij 13 centimeter te maken. Laat hier en daar wat snoeiafval liggen, met dunne takken opgestapeld en bladeren eroverheen, zodat de egel dit kan gebruiken om een nest te maken. Ook kan het helpen om de egels wat bij te voeren: zet bijvoorbeeld wat kattenvoer (graanvrij) neer en bied een schaalje water aan, dat kunnen ze erg waarderen.

Als je je zorgen maakt over een egel, kun je altijd de dierenambulances bellen om te overleggen of het dier hulp nodig heeft. Kijkt een egel bijvoorbeeld niet helder uit zijn ogen, zijn er vliegen om hem heen, wankelt het dier of reageert het helemaal niet als je in de buurt komt, dan is er waarschijnlijk iets aan de hand. Ondergewicht in de herfst kan ook gevaarlijk zijn, omdat egels dan niet genoeg reserves hebben om de winter door te komen. Lijkt een egel erg mager en heeft het een langgerekt lichaam, dan kan extra hulp nodig zijn.

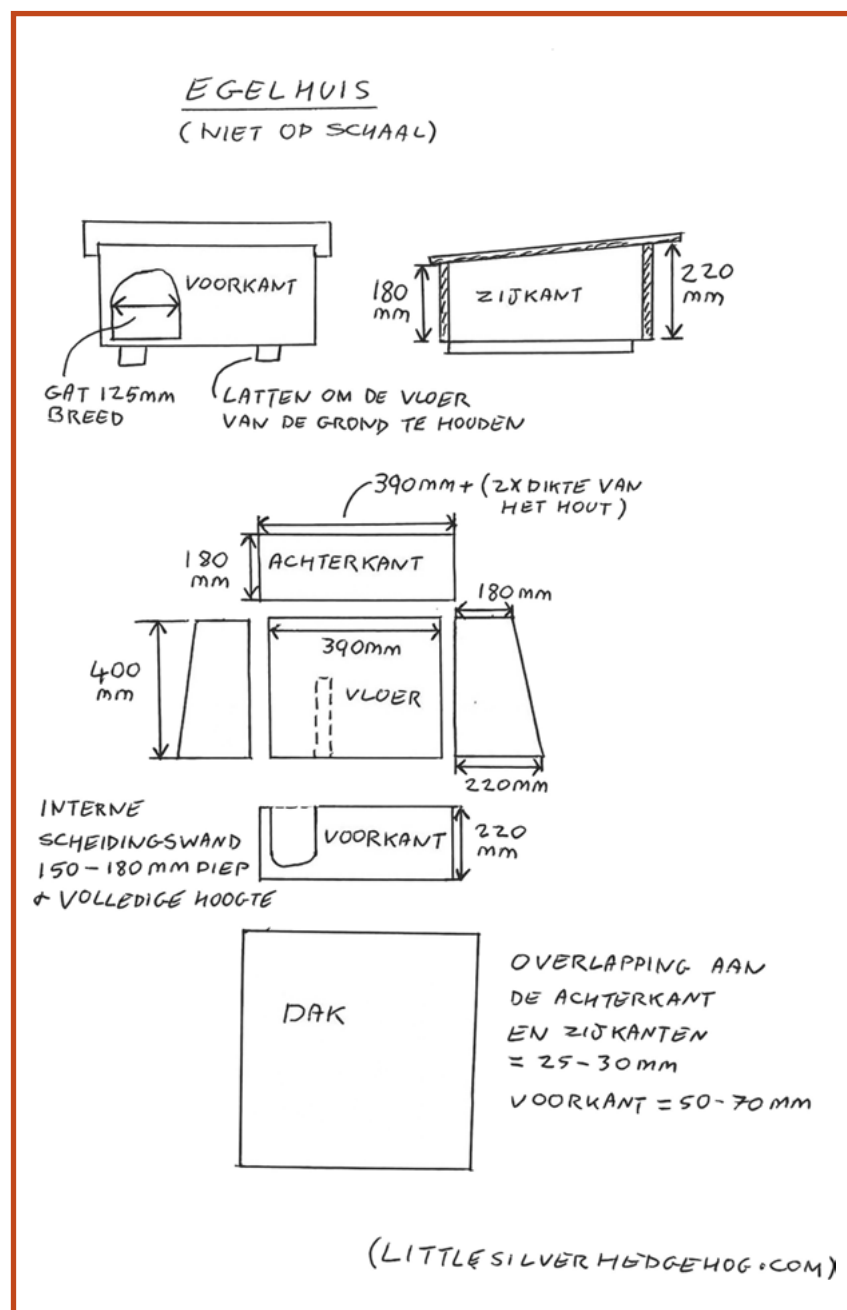
Wil je nog meer doen voor de egel, dan kun je ook een egelhuisje in de tuin plaatsen. Hier volgt de bouwtekening en enkele tips van egelexpert en rehabilitator Emma Kate Farley van www.littlesilverhedgehog.com, voor als je zelf een egelhuisje zou willen bouwen!

Gebruik hout van buitenkwaliteit (geverfd met diervriendelijke verf voor schuttingen om de levensduur te verlengen) voor de constructie, en dakleer voor het deksel. Je kunt ventilatiegaten boren aan de bovenkant

van de zijwanden, en het egelhuis vullen met bladeren en stro (geen krantenpapier, dat wordt snel nat).

De tunnel en de binnenwand helpen om roofdieren, wind en regen buiten te houden. Om de egels nog beter te beschermen, kun je het huis isoleren tegen weersinvloeden door het te bedekken met takken, twijgen

en bladeren. Richt de ingang weg van de meeste wind – bij voorkeur op een verborgen plek, bijvoorbeeld bij een haag of struiken voor natuurlijke camouflage. Wanneer de egel het huisje weer heeft verlaten in het voorjaar kan het schoon gemaakt worden, vóór het nestseizoen, dat eind april begint. Dan is het huisje weer helemaal klaar voor de volgende bewoner!

EEN VOGEL IN DE STRUIK

Een gewonde duif was bij ons gemeld door de Handhaving, gevonden aan de kant van een landweg. De exacte locatie was onduidelijk omdat er alleen de naam van een hele lange weg was zonder huisnummer. Een weg die zo lang was dat we ons afvroegen of we de duif ooit zouden vinden. Maar het was duidelijk toen we het zagen: de auto van de Handhaving met de alarmlichten aan en de handhaver die er beschermend bij stond om ervoor te zorgen dat andere auto's geen pannenkoek van de duif zouden maken.

De duif lag oncomfortabel op de weg met een mogelijk gebroken vleugel, wat waarschijnlijk veel pijn deed, gezien hij nog niet was weggevlogen.

Terwijl de bijrijder naar de duif ging, heb ik staan praten met de handhaver om informatie te verzamelen over wat er was gebeurd met de vogel. Maar er was niet veel meer te vertellen – hij had de duif op de weg gevonden en is gestopt om ons te bellen.

Wanneer we vogels oppakken proberen we de vleugels vast te houden zodat ze niet wegvliegen. Maar nu was een van de vleugels beschadigd en stak uit op een rare manier. De bijrijder wilde niet meer pijn of verwonding veroorzaken, wat het erg moeilijk maakte om de duif te hanteren. Dit is waarom, terwijl ik stond te praten met de handhaver, ik in mijn ooghoek de duif zag vliegen – met gebroken

vleugel en al – naar de andere kant van de weg, over een greppel en de struiken in.

Het arme dier was zo nerveus dat hij zich uit de handen van de bijrijder heeft geworsteld!

Jammer genoeg voor de duif (maar gelukkig voor ons, en daarom ook gelukkig voor de duif...) is hij vast komen te zitten in wat doornstruiken waardoor hij niet makkelijk verder kon komen. Ik was het dichtst bij de plek waar hij was geland en ik hoop dat ik hem heb kunnen bevrijden zonder hem pijn te doen. Voor nu was hij veilig in mijn handen, en met de hulp van de chauffeur hebben we de duif in een transportbak gekregen.

Het regende hard toen we naar het wildopvangcentrum Avolare in Doorwerth reden, en spontaan brak de zon door. Ik heb de regenboog niet gezien, maar er is op zijn minst de belofte van hoop voor de duif.

LAAT UW KAT CHIPPEN!

Voorkom dat u uw kat kwijt raakt door vermissing: laat hem of haar chippen! Veel katten zijn nog niet gechipt. Daardoor keert meer dan de helft van de gevonden katten nooit bij hun baasje terug.

Het chippen van katten is in Nederland (nog) niet verplicht. Toch is het belangrijk om uw kat te laten chippen en registreren.

Als de eigenaar van een gevonden kat niet opgespoord kan worden, brengen wij, medewerkers van de dierenambulance, het dier naar een asiel. Hier moet de kat blijven tot de eigenaar zich meldt via onze facebooksite of via AMIVEDI. Vaak is dit erg stressvol voor het dier. Bovendien mag de kat na twee weken herplaatst worden bij een nieuw baasje. Het komt regelmatig voor dat mensen die een kat vinden die niet gechipt is, de kat zelf houden. Om dat te voorkomen is een goede registratie ontzettend belangrijk.

Voorkom dat u uw kat op zo'n manier verliest: laat hem of haar chippen, registreer het chipnummer en uw gegevens bij een databank en zorg ervoor dat u die registratie aanpast als er iets wijzigt - verhuizing, nieuw baasje of een ander telefoonnummer. Op www.chipnummer.nl kunt u zelf controleren of de chip goed geregistreerd staat, en of alle gegevens nog kloppen.

Ook voor katten die normaal gesproken binnen wonen, is het belangrijk dat ze gechipt en geregistreerd zijn. Mensen

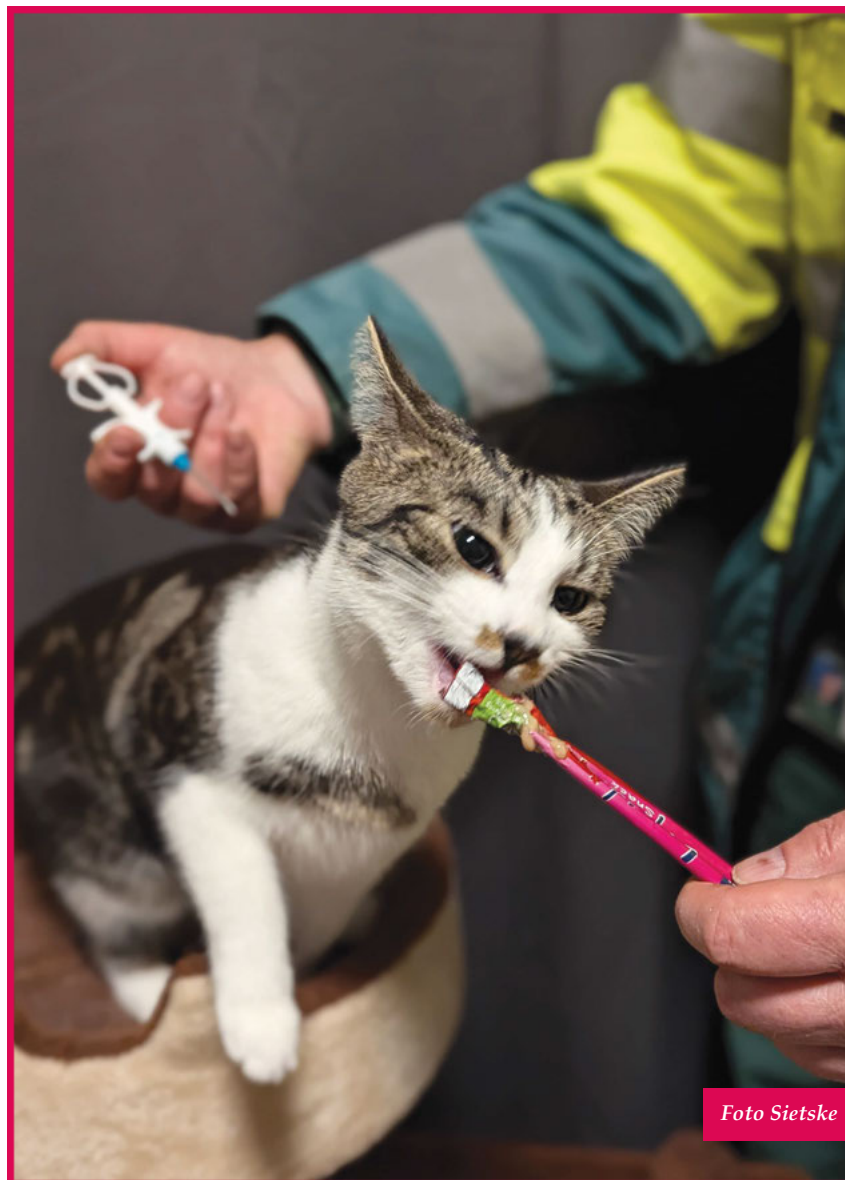

Foto Sietske

denken weleens dat dat niet nodig is, maar niets is minder waar. Juist katten die nauwelijks buiten komen raken snel gedesoriënteerd wanneer ze onverwacht het huis uit glippen. Ze zijn dan slecht in staat de weg naar huis te vinden en raken

zoek. Als uw kat dan gevonden wordt, kan hij snel weer bij u terug zijn als u hem gechipt en geregistreerd heeft.

Laten we er samen voor zorgen dat uw kat snel thuis komt bij vermissing!

SCHILDPADDEN IN GEVAAR

Schildpadden zijn echte overlevers. Ze bestaan al meer dan **200 miljoen jaar!** Dat betekent dat ze al rondliepen op aarde toen er nog dinosauriërs waren. De oudste fossielen van schildpadden dateren uit het late Trias, zo'n 220 miljoen jaar geleden. Wat bijzonder is: in al die tijd is hun lichaam nauwelijks veranderd. Het sterke pantser dat hen beschermt, bleek zo'n goede uitvinding van de natuur dat het bijna onveranderd is gebleven. Daarom noemen wetenschappers schildpadden ook wel "levende fossielen".

Hun lange geschiedenis laat zien hoe goed schildpadden zich kunnen aanpassen. Toch staan ze vandaag de dag onder druk door klimaatverandering en menselijke activiteiten. Hun miljoenen jaren oude succesverhaal kan dus alleen doorgaan als wij hen helpen en beschermen.

Klimaatverandering: een enorme invloed op het leven van de schildpad

Eeuwenlang hebben deze oeroude dieren de oceanen doorkruist, maar nu worden ze geconfronteerd met veranderingen die hun voortbestaan bedreigen. De opwarming van de aarde en het grilliger worden van het weer raken hen in elk aspect van hun leven: van geboorte tot volwassenheid, van voedsel tot leefgebied.

Het begint al bij hun geboorte. Schildpadden kennen temperatuurafhankelijke geslachtsbepaling: de warmte van het zand waarin de eieren liggen, bepaalt of er mannetjes of vrouwtjes uitkomen. Door de stijgende temperaturen komen er steeds meer vrouwtjes uit de nesten, waardoor de natuurlijke balans binnen populaties in gevaar komt. Dit maakt de soort kwetsbaarder voor de toekomst.

Maar dat is niet het enige probleem. De zeespiegel stijgt en stormen worden krachtiger, waardoor traditionele broedstranden verdwijnen of beschadigd raken. Nestplaatsen spoelen weg en generaties jonge schildpadden krijgen nooit de kans om de zee te bereiken. Tegelijkertijd beïnvloeden veranderingen in het klimaat ook hun voedselbronnen. Ecosystemen verschuiven, zeegrasvelden en koraalriffen verdwijnen, en schildpadden moeten steeds harder zoeken naar voldoende voedsel.

Sommige soorten van de maar liefst 350 proberen zich aan te passen. Ze trekken naar nieuwe gebieden, zoeken andere broedplaatsen of veranderen hun foeragegedrag. Maar die aanpassingen zijn niet zonder risico. Nieuwe roofdieren en concurrenten verschijnen in hun leefgebieden, terwijl extreme hitte

en vervuiling hun gezondheid verzwakken. Uitdroging, misvormingen en ziekten maken hun leven steeds moeilijker.

Wat kunnen wij doen?

Toch is er hoop. Over de hele wereld worden maatregelen genomen om schildpadden te beschermen. In Nederland worden er regelmatig schildpadden in de natuur gevonden omdat mensen er vanaf willen, maar schildpadden kunnen in onze natuur niet overleven. Die schildpadden komen vaak terecht bij de schildpad-denopvang in Harkema (Fr) waar ze opgevangen worden. De opvang wordt enorm uitgebreid om alle schildpadden een waardig leven te geven. Er komt een heel nieuw reservaat. Ook daar wordt gewerkt

aan de instandhouding van de soorten. Zo is er onlangs een Aziatische mannelijke dooschildpad binnen gekomen die met uitsterven wordt bedreigd omdat er door de hogere temperaturen in India alleen nog maar vrouwtjes worden geboren. Die schildpad wordt naar Assam in India gevlogen zodat het mannetje ingezet kan worden in een reservaat waar de temperatuur kunstmatig wat koeler wordt gehouden zodat er uit de eieren weer mannetjes kunnen komen en zo de populatie van deze specifieke schildpad weer een nieuwe overlevingskans krijg.

Zo krijgen diverse soorten schildpadden hulp bij het overleven. Lokale gemeenschappen worden betrokken bij het behoud en bij de bewaking van

stranden waar schildpadden in de vrije natuur massaal hun eieren leggen. Want zonder hun steun is bescherming onmogelijk. Samenwerking, educatie en bewustwording maken het verschil.

De uitdagingen zijn groot, maar schildpadden hebben door miljoenen jaren heen bewezen veerkrachtig te zijn. Klimaatverandering zet hun evolutie onder druk, maar ook wij kunnen bepalen welke rol ze in de toekomst zullen spelen in onze oceanen. Als wij nu actie ondernemen, kunnen deze iconische reptielen blijven bestaan – niet alleen als overblijfsel uit het verleden, maar als levende getuigen van de kracht van natuur én menselijk beschermingswerk.

“PAS OP!!! IK LIG TE SLAPEN”

Een melder had een tijdje geleden op de parkeerplaats bij haar werk een moeder egel met 3 baby egeltjes gevonden. Omdat het goed leek te gaan met het gezinnetje werd er een bordje bij geplaatst met de tekst: “Pas op!!! Ik lig te slapen, zou je mij niet willen storen, dankjewel!!!” De melder bleef zelf controleren of het goed ging met de egeltjes. Op de avond dat ze ons belde had ze de moeder wat horen reutelen en zag ze wat vocht uit het neusje komen. Ze zette de baby egels en moeder in doosjes waarna wij gebeld werden. Natuurlijk kwamen wij ze ophalen. Naast het reutelen (waarschijnlijk veroorzaakt

door longworm) zag de moeder er goed uit. Ze krulde zich gelijk goed op. Ook haar kinderen zagen er allemaal keurig uit. Voor de behandeling tegen het reutelen hebben we moeder met haar kinders naar opvang Avolare gebracht. Daar kan de moeder geholpen worden, terwijl ze bij haar kinderen blijft. En als ze weer op krachten is kunnen ze weer uitgezet worden in de natuur.

KONIJNEN NEMEN? DENK EERST GOED NA!

Het afgelopen seizoen hebben we naast tientallen gedumpte katten ook heel veel konijnen opgehaald. Vooral vlak voor de zomervakantie steeg het aantal gedumpte konijnen enorm. Ze werden gedumpt in het bos, park of op een kinderboerderij. Maar ook gewoon op straat, of in een doos naast de kliko bak.

En ja, alle konijnenopvangen zitten bomvol. We willen daarom vragen om eerst goed na te denken voordat je besluit om konijnen te nemen.

Wat moet je weten vóór je konijnen neemt?

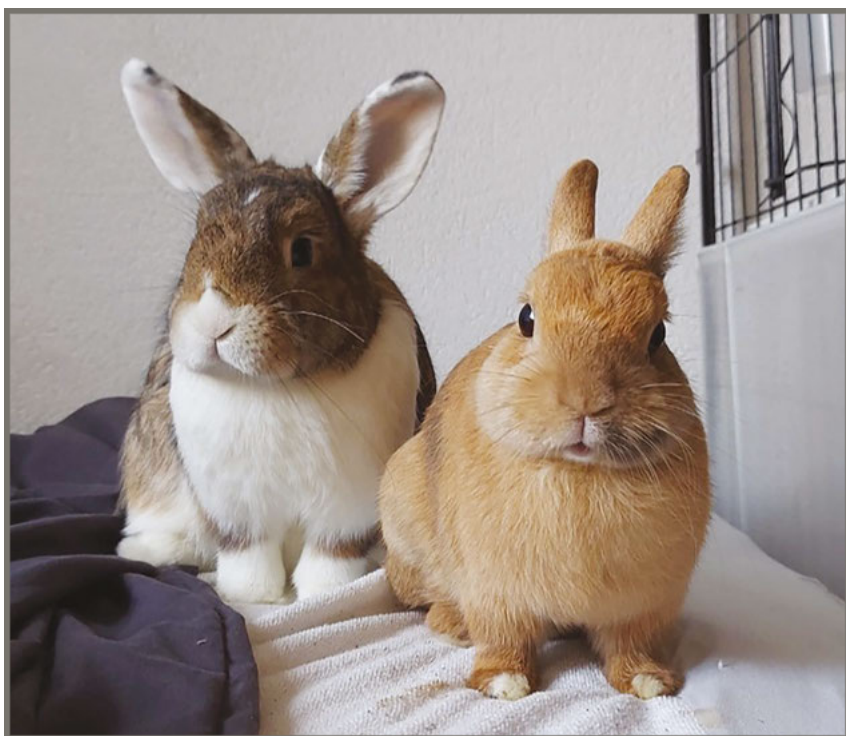
- Konijnen worden gemiddeld 10 jaar oud. Al die jaren moet je voor ze zorgen. Ook tijdens vakanties moeten konijnen verzorgd worden. Zorg ervoor dat iemand de zorg wil overnemen wanneer jij er niet bent.
- Neem je konijnen voor de kinderen? Houd er rekening

mee dat de verantwoordelijkheid voor de zorg altijd bij de ouders ligt. Helaas raken kinderen vaak snel op ze uitgekeken. Dit heeft te maken met de verwachting van de kinderen die denken dat het knuffeldieren zijn. Maar niets is minder waar!

- Konijnen zijn prooidieren en meestal doodsbang om opgetild te worden. Want wanneer dit in de natuur

gebeurt, betekent dit meestal het einde van hun leven. Instinctief houden ze zich dan zo stil mogelijk. Mensen herkennen dit niet als angst, maar denken dat het konijn het leuk vindt. Maar eigenlijk zijn ze dan doodsbang. Laat ze daarom liever met de pootjes op de grond! Ga lekker bij ze in de ren zitten en wacht tot het konijn je voldoende vertrouwt om interactie en contact met je te zoeken.

- Konijnen mogen nooit alleen gehouden worden. Ze hebben altijd minimaal 1 maatje nodig. Ook al krijgen ze veel aandacht van hun baasjes. Wij als mens kunnen een soortgenoot niet vervangen, want wij slapen niet met ze, eten niet samen met ze, wassen hen niet zoals ze bij elkaar doen, rennen en spelen niet met ze zoals ze dit samen doen, wij kunnen niet met ze praten en kunnen niet de geruststelling geven zoals ze dat bij elkaar doen in een stressvolle situatie.

- Ga nooit zomaar zelf konijnen bij elkaar zetten, zeker niet van hetzelfde geslacht! Want dit kan gevaarlijke gevechten opleveren, met serieuze verwondingen. De konijnenopvang/-asiel kan je helpen een konijn te vinden waarmee jouw konijn een klik heeft.
- In hun verblijf hebben de konijnen extra afleiding en uitdaging nodig. Anders gaan ze zich vervelen en kunnen dan ongewenst gedrag gaan vertonen. Daarom moet de ruimte groot genoeg zijn om goed te kunnen bewegen. Voor twee kleine konijnen is dat minimaal 4 m², voor twee grote konijnen minimaal 10 m². Ze moeten kunnen knagen, graven, rennen, springen, vluchten/verstoppen en ze moeten bezig kunnen zijn met het zoeken naar eten. Leg bijvoorbeeld een tunnel in het hok waar je konijnen doorheen kunnen rennen.
- Zorg voor opstapjes en iets hogere plateaus waar ze op kunnen springen. Een zandbak is leuk om te kunnen graven.
- Konijnen uitlaten aan een tuigje? Doe dit liever niet! Dit is gevaarlijk, want ze kunnen zich ernstig verwonden of zelfs hun rug breken.
- Konijnen zijn zeer gevoelige dieren. Ze worden snel ziek, maar verbergen deze pijn. Ze kunnen slecht tegen temperatuurveranderingen, omgevingsveranderingen, dieetveranderingen, stress en het verlies van hun maatje. Als een konijn niet eet, kan hij binnen 24 uur al overlijden.
- Je moet extra geld hebben om eventuele onverwachte (medische) kosten te kunnen betalen. Bij twijfels over de gezondheid van jouw konijnen moet je de dierenarts kunnen bezoeken.

BEESTJE IN AFGEBROKEN PAAL GEVALLEN

In het gat van een afgebroken paal hoorde de melder iets piepen. De melder dacht dat er een vogeltje in was gevallen. We besloten te gaan kijken. Toen we op de plek aankwamen bleek het om een gat te gaan van ongeveer 50 centimeter diep met een heel smalle doorgang. We hoorden een zacht piepend geluid van onder uit het gat. Met een zaklamp zagen we inderdaad een klein beestje. Gelukkig kon onze collega met haar

lange, slanke arm zo ver reiken dat ze het diertje eruit kon halen. Het bleek een kleine bosspitsmuis te zijn. We hebben het muisje naar de wildopvang gebracht waar het nader wordt onderzocht. Nadat het is aangesterkt, zal het op een veilige plek worden uitgezet. Met liefde helpen we alle dieren, ook kleine muisjes.

Meer informatie vind je op:

<https://dierenzorggids.nl/artikel/konijn-als-huisdier/>

<https://www.konijnenbelangen.nl/>

<https://www.licg.nl/konijnen-en-knaagdieren/konijn/>

STICHTING
DierenLot

DNB GROEP
SOCIALE EN MAATSCHAPPELIJKE PUBLICATIES

MOOI VOGELTJE NAAR BINNEN GEVLOGEN

Onze telefonist wordt gebeld door een melder bij wie een mooi vogeltje naar binnen is gevlogen. De vogel zit in de slaapkamer van alles te brabbelen. De melder stuurt ons een foto waarop we kunnen zien dat het om een parkiet gaat. We vragen het dier opgesloten te houden zodat het niet weg is voor we er zijn. Bij aankomst zit de parkiet in de keuken op de geiser. Wanneer we voorzichtig naar de parkiet reiken, vliegt hij naar de andere kant van de keuken en zit vanaf een kastje toe te kijken. We benaderen hem voorzichtig met één vinger. Hij blijft zitten, kroelen op de borst mag, en prompt vliegt de parkiet op de schouder van onze medewerker.

We doen de parkiet in een transportbak en we bedanken de melder. Daarna gaan we de parkiet naar Avolare brengen. Als we op weg zijn, meldt onze telefonist dat de eigenaar van de parkiet zich heeft gemeld. We kunnen weer terug naar dezelfde straat als waar we de parkiet hebben opgehaald :-).

De eigenaar is helemaal gelukkig dat zijn parkiet weer terug is en de parkiet ook, want die neemt direct plaats op de schouder van de eigenaar. De parkiet blijft op de schouder zitten en gaat zo rustig mee naar buiten.

De eigenaar vertelt ons dat de parkiet vaak met hem op de schouder mee naar buiten gaat. Soms vliegt de parkiet naar een boom en weer terug. Maar dit keer is het dier waarschijnlijk geschrokken en vloog weg. Zoeken leverde niks op. En nadat de eigenaar de dierenambulance in de straat had gezien ging er een lichtje bij hem op en belde hij ons.

We hebben geadviseerd om bij alle burens een kaartje in de bus te doen. Als de parkiet ooit weer een ommetje maakt, kunnen de burens beter direct de eigenaar bellen en niet ons. Zodat de parkiet weer snel thuis kan komen.

EEN MAATJE OP SCHOOL

De laatste jaren verschijnen ze steeds vaker in Nederlandse klaslokalen: schoolhonden. Wat ooit begon als een bijzonder experiment, groeit nu uit tot een serieuze trend. En niet zonder reden. Onderzoeken laten keer op keer zien dat een hond in de schoolomgeving een positief effect heeft op kinderen. Kinderen voelen zich op hun gemak als er een hond in de buurt is. In de klas schuiven kinderen die elkaar normaal nauwelijks spreken ineens dichterbij elkaar, gewoon omdat ze allemaal naast de hond willen zitten. Het dier wordt zo een natuurlijke verbinder. Ook het lezen krijgt een impuls: voorlezen aan een hond is veel minder spannend dan aan een klasgenoot of leerkracht.

Opleiding voor mens én hond

De hond hoort bij de begeleider, hij of zij heeft de hond als huisdier en is als zodanig ook verantwoordelijk voor de hond. De hond werkt één of twee dagen op school en gaat met de eigenaar aan het einde van de schooldag weer mee naar huis. Toch is een schoolhond niet zomaar een huisdier dat je meeneemt naar school. Het vraagt serieuze voorbereiding. De begeleider moet leren kijken naar subtiele signalen in het gedrag van de hond. Want wat als het dier zich niet op zijn gemak voelt? Een verkeerde reactie kan voor stress zorgen, bij de hond én het kind. Daarom volgen veel begeleiders speciale opleidingen. Je

bent verantwoordelijk voor zijn welzijn en dat moet altijd vooropstaan.

Positieve motivatie

Het bijzondere is dat een hond vaak feedback geeft op een manier die kinderen wél accepteren. Als een leerling afdwaalt, kan een hond gewoon rustig dichterbij komen of zijn kop op een schoot leggen. Dan voelt het niet als kritiek, maar als een vriendelijke uitnodiging om weer mee te doen. Zo worden kinderen positief gemotiveerd. Onderzoekers zien hetzelfde effect terug in hun studies: kinderen lezen vaker, werken meer geconcentreerd en vinden het leuker om actief mee te doen. En doordat de hond geen oordeel heeft, voelen leerlingen zich veilig om fouten te maken en opnieuw te proberen.

Meer dan leren alleen

De impact van een schoolhond gaat verder dan motivatie en concentratie. Kinderen leren ook zorgen. Ze weten dat een hond niet voor zichzelf kan opkomen. Dus letten ze samen op dat er geen chocola of etensresten rondslingeren, dat de klas schoon blijft en dat de hond voldoende rust krijgt. Zo groeit hun verantwoordelijkheidsgevoel bijna vanzelf. Daarnaast versterkt een hond het zelfvertrouwen. Kinderen moeten duidelijk leren zijn in hun communicatie. Als ze een commando mompelen of onzeker geven, begrijpt de hond het niet.

Pas als ze helder en met overtuiging spreken, reageert hij. Het werkt als een spiegel: "Als de hond jou niet snapt, snappen anderen je ook niet," wordt door de begeleider uitgelegd aan de leerlingen. Voor veel kinderen is de hond een vriend die hen aanmoedigt, troost en vertrouwen geeft.

Geen knuffeldier, maar teamlid

Belangrijk is dat een schoolhond nooit wordt gezien als speelgoed. Er zijn duidelijke regels: de hond moet voldoende rust krijgen, een eigen plek hebben,

en het contact met kinderen moet altijd vanuit de hond zelf komen. Alleen dan kan hij zijn rol vervullen.

Daarom kiezen veel scholen bewust voor een labradoodle. Het ras staat bekend om zijn vriendelijke karakter, trainbaarheid en allergievriendelijke vacht. Zo kan vrijwel elk kind veilig contact maken. Een schoolhond is geen wondermiddel, maar wel een bijzondere toevoeging aan het onderwijs. Hij brengt rust, motivatie en verbinding, zonder ooit een onderdeel te vullen.

EEN SLANG IN DE KELDER

Het begon met een telefoontje van een bezorgde bewoner: er zat een slang in de kelder en niemand durfde nog naar beneden. Wat voor soort het was, wist niemand. Het kon een onschuldige ringslang zijn, maar ook iets veel engers. Helaas was het dienstdoende team niet dol op slangen, dus was er flink wat moed nodig.

Bij aankomst bleek het te gaan om een klein keldertje vol spullen. Een ideale schuilplaats voor een glibberige indringer. Met klamme handen daalde een collega voorzichtig af, turend naar elke hoek. Niets te zien... tot er plots boven haar hoofd iets bewoog. Daar zat de slang. In een reflex werd de trap in recordtempo weer genomen.

Maar de slang moest weg. Gewapend met een slangenhaak werd er heel stoer opnieuw afgedaald. Het dier was inmiddels aan de wandel, maar bleef in zicht. De haak bleek te grof, dus werden dikke handschoenen gebruikt. Met trillende handen werd geprobeerd de slang te pakken, maar die had zich stevig om een buis gewikkeld. Voorzichtig werd hij losgemaakt.

Het dier kronkelde nog even om de arm van de hulpverlener, maar werd daarna veilig in een bakje geplaatst. Toen het deksel dicht ging, haalden de bewoners opgelucht adem. Het team voelde zich terecht trots en de slang was waarschijnlijk net zo geschrokken als zij.

Achteraf bleek het om een ongevaarlijke ringslang te gaan, maar dat deed niets af aan het gevoel van overwinning.

ACTIE

DONATEUR WORDEN OF EEN GIFT DOEN

Onze stichting heeft de ANBI-status en is CBF erkend. Wanneer je donateur wordt, of een gift doet aan Dierenambulance Nederrijn is dit fiscaal aftrekbaar. Meer informatie kun je vinden op: www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/nl/aftrek-en-kortingen/content/verschil-periodieke-giften-gewone-giften

Wil je geen donateur worden, maar wel een gift doen, dan kun je een donatie overmaken op: NL 91 ABNA 0501 6756 47 ten name van Stichting Dierenzorg Nederrijn.

Dierenambulance Nederrijn	06-538 718 61
Meldpunt voor dierenleed	144
Politie	0900-8844
Jachtopzichter gaat via het algemene nummer van de politie	
Algemeen alarmnummer	112
Rijkswaterstaat	0800-8002
Amivedi (landelijk meldpunt vermiste en gevonden huisdieren)	
Renkum, Wageningen, Ede, Bennekom, Veenendaal	088-0064643
Rhenen, Achterberg, Elst (Utr.)	088-0063313

Tarieven per 1/1/25-31/12/25

Dierentaxi

U kunt ons bellen voor taxiriten voor vervoer van uw dier naar bijvoorbeeld dierenarts, trimsalon of pension. Voor meer informatie, tarieven of een afspraak kunt u bellen met 06 538 718 61.

Rit Tarieven*

• Basis ritprijs	€ 45,00
• Naar dierencrematorium Apeldoorn	€ 60,00
• Naar dierencrematorium Maashorst	€ 60,00
• Naar dierencrematorium Kolleweidehof	€ 78,00
• Faculteit diergeneeskunde in Utrecht	€ 75,00
• Ritprijs naar Evidensia Arnhem	€ 50,00

Toeslagen op de basis ritprijs:

• Buiten de regio v.a. stadsgrens	€ 0,60
• Administratiekosten indien men per factuur wil betalen	€ 7,50

Opmerking: afwijkende prijzen uitsluitend in overleg met coördinator of bestuur.

Overig

• Chippen van een kat	€ 25,00
• Verhuur van vangkooi, bench of petcaddy	€ 10,00 p/w
• Aanbieden voor destructie	
tot 25 kg	€ 15,00
van 25 kg	€ 25,00

Tarieven zijn ook te vinden op onze website: www.dierenambulancenederrijn.nl of op aanvraag. Bel ons over wat de mogelijkheden zijn, we zoeken samen met u naar een oplossing.

* typefouten en tariefwijzigingen onder voorbehoud